

LAUSUNTO EDUSKUNNAN PERUSTUSLAKIVALIOKUNNALLE HALLITUKSEN ESITYKSESTÄ EDUSKUNNALLE UUTTA RAHAPELIJÄRJESTELMÄÄ KOSKEVAKSI LAINSÄÄDÄNNÖKSI (HE 16/2025 VP)

Eduskunnan perustuslakivaliokunnan pyytämänä lausuntona otsikossa mainitusta hallituksen esityksestä esitän kunnioittavasti seuraavan.

Yleistä esityksestä

Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi rahapelilaki, jossa säädettäisiin rahapelitoiminnasta ja sen valvonnasta. Rahapelejä voisi toimeenpanna yksinoikeus- tai rahapelitoimiluvan nojalla. Lakiin sisältyisi säännökset toimilupamenettelystä, rahapelien toimeenpanosta, markkinoinnista ja viranomaisen toimivaltuuksista. Laissa säädettäisiin myös muun ohella rahapelihaittojen ehkäisyä ja vähentämistä koskevista viranomaistehtävistä ja valtionavustuksista. Lisäksi muutettaisiin arpajaisverolakia, tuloverolakia ja eräitä muita lakeja. Lait tulisivat pääosin voimaan 1.1.2027. Toimilupamenettelyä koskevat säännökset tulisivat kuitenkin voimaan 1.1.2026.

Esitykseen sisältyy ehdotusten suhdetta perustuslakiin koskeva jakso. Jaksossa on tarkasteltu esityksen suhdetta tai viitattu perustuslain 8 §:ään (rikosoikeudellinen laillisuusperiaate), 10 §:n 1 momenttiin (yksityiselämän ja henkilötietojen suoja), 12 §:ään (sananvapaus), 15 §:n 1 momenttiin (omaisuudensuoja), 18 §:n 1 momenttiin (elinkeinovapaus), 19 §:n 3 momenttiin (väestön terveyden edistämisvelvollisuus), 21 § (oikeusturva), 75 §:ään (Ahvenanmaan erityislait), 81 §:ään (valtion verot ja maksut) ja 120 §:ään (Ahvenanmaan erityisasema). Asiakysymyksinä tarkastellaan toimilupajärjestelmää, markkinointia, valvontamaksua, yksinoikeudesta valtiolle maksettavaa korvausta ja seuraamuksia koskevaa sääntelyä, henkilötietojen käsittelyä koskevia säännöksiä sekä esityksen suhdetta Ahvenanmaan itsehallintoon. Lakiehdotuksia on tarkasteltu myös EU-oikeuden valossa. Esityksessä katsotaan, että ehdotetut lait voidaan säätää tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Arviointi

Perustuslainmukaisuuden arvioinnin lähtökohtia

Nykyinen rahapelijärjestelmä perustuu arpajaislailla (1047/2001) säädettyyn yksinoikeuteen. Valtion kokonaan omistamalla Veikkaus Oy:llä on yksinoikeus rahapelien toimeenpanoon. Arpajaislaki on säädetty perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella (PeVL 23/2000 vp). Arpajaislakia on sen voimassaolon aikana uudistettu useaan otteeseen erityisesti rahapelitoimintaa koskevien säännösten osalta ja yksinoikeusjärjestelmän vahvistamiseksi. Osa lainmuutoksista on käsitelty perustuslakivaliokunnassa (ks. PeVL 46/2021 vp, PeVL 47/2016 vp, PeVL 15/2010 vp) ja nämä lausunnot muodostavat osaltaan perustaa myös nyt arvioitavana olevien lakiehdotusten arvioinnille.

Yleisarvio

Esityksessä on kyse rahapelilainsäädännön kokonaisvaltaisesta uudistuksesta, joka sisältää paljon uutta sääntelyä ja joka kytkeytyy useisiin perustuslain säännöksiin. Kyse on varsin laajasta esityksestä ja monopolvisesta sääntelystä. Esityksessä on esitetty perusteellista selvitystä oikeustilasta, muutostarpeista ja esityksen vaikutuksista.

Esitykseen sisältyy myös laaja jakso suhteesta perustuslakiin ja säätämisyjärjestyksestä. Esitettyä perustuslainmukaisuuden arviointia voi pitää monin osin asianmukaisena, muttei toisaalta ongelmattomanakaan. Perustuslakijakso kattaa asiassa keskeiset perusoikeudet ja muut perustuslain säännökset. Kuitenkin ehdotuksiin sisältyviä asetuksenantovaltuuksia ei ole nähdäkseni arvioitu perustuslain 80 §:n 1 momentin kannalta.

Esityksessä on tarkasteltu laajasti myös asiaan liittyvää perustuslakivaliokunnan tulkintakäytäntöä ja oikeuskäytäntöä. Esimerkiksi henkilötietojen käsittelyä ja tietojensaantioikeutta on esitelty kattavasti perustuslakivaliokunnan lausuntokäytäntöä sekä arvioitu monipuolisesti henkilötietojen suojan merkitystä suhteessa uuteen rahapelisääntelyyn.

En katso edellä mainittujen esityksen myönteisten piirteiden vuoksi tarpeelliseksi toistaa kaikkia ehdotusten valtiosääntöoikeudellisessa arvioinnissa olennaisia perusteita ja lähtökohtia. Esitän esitystä täydentäviä näkökohtia ja arviointia esityksen sisältämistä olennaisimmista seikoista sekä kiinnitän huomiota ongelmiin perustuslainmukaisuuden arvioinnissa. Keskeisesti kyse on puutteista perusoikeusrajoituksen arvioinnissa perusoikeuksien yleisten rajoitusedellytysten kannalta. Esittämäni arviot kohdistuvat erityisesti 1. lakiehdotukseen (rahapelilaki).

Suhde EU-oikeuteen

Esityksessä on käsitelty suhteellisen laajasti myös Euroopan unionin oikeudesta johtuvia vaatimuksia rahapelejä koskevalle kansalliselle sääntelylle. Lisäksi on tarkasteltu varsin laajasti suomalaisen yksinoikeusjärjestelmän ja nyt ehdotetun järjestelmän yhteensopivuutta EU-oikeuden kanssa. EU-oikeudellisesti tulee ottaa huomioon sisämarkkina-, kilpailu- ja valtiontukisääntelyn asettamat rajoitukset ja vaatimukset. Esityksellä olisi osin rahapelihaittoja lisääviä vaikutuksia, mikä on merkityksellistä myös EU-oikeudellisen arvioinnin kannalta. Tuon jäljempänä esityksen tavoitteita koskevassa arvioinnissani esille, että esityksessä on puutteita mainittujen haittojen tarkastelussa. Käsitykseni mukaan ei ole yksiselitteisen selvää, miten ehdotetun kaltaista jäsenvaltion kaksiosaista järjestelmää, jossa osa rahapeleistä kuuluisi valtion monopoliin ja muut toimilupajärjestelmään, olisi arvioitava EU-oikeuden kannalta (rajoittaako se SEUT 56 artiklassa säädettyä palvelujen tarjoamisen vapautta vai ei). Mietintövaliokunnan onkin syytä vielä varmistua EU-oikeuden mukaisuudesta. Pidän lisäksi tarpeellisena toistaa perustuslakivaliokunnan aiemman kannan sen tärkeydestä, että valtioneuvosto seuraa vastaisuudessa tarkasti rahapelitoimintaa koskevan Euroopan unionin sääntelyn ja oikeuskäytännön kehittymistä ja arvioi suomalaisen järjestelmän yhteensopivuutta sen kanssa (ks. PeVL 46/2021 vp, kappale 6).

Esityksen tavoitteiden hyväksyttävyyys

Esityksellä toteutetaan hallitusohjelman mukainen rahapelijärjestelmän uudistus. Tavoitteena on ehkäistä ja vähentää pelaamisesta aiheutuvia terveydellisiä, taloudellisia ja sosiaalisia haittoja sekä parantaa rahapelijärjestelmän kanavointiastetta. Lisäksi pyrkimyksenä on estää rahapeleihin liittyvät väärinkäytökset ja rikokset. Uudistuksella pyritään myös varmistamaan, ettei markkinoinnilla edistetä haittoja aiheuttavaa pelaamista ja ettei alaikäisille kohdisteta suoraan rahapelien markkinointia.

Esityksen yleisenä tavoitteena on rakentaa toimiva rahapelijärjestelmä tilanteessa, jossa nykyinen lakiin perustuva yksinoikeusjärjestelmä ja sen tarkoitus on vaarassa menettää merkityksensä verkkorahapelaamisen voimakkaan lisääntymisen ja järjestelmän ulkopuolisen pelaamisen johdosta. Tavoitteena on löytää ratkaisu, jossa rahapelihaittojen ehkäisemiseen ja vähentämiseen tähtäävä rajoittava sääntely on tasapainossa kanavointikykyä ja rahapelijärjestelmän houkuttelevuutta tukevien elementtien kanssa. Esityksen tavoitteena on osaltaan myös lisätä elinkeinonharjoittamisen vapauksia ja mahdollistaa uusien toimijoiden tulo säännellylle rahapelimarkkinalle luomalla toimiluvanhakijoiden näkökulmasta selkeät toimiluvan saamisen edellytykset ja selkeä sääntelykehikko, jonka mukaisesti rahapeliyhtiöt saavat luvallisesti toimeenpanna rahapelejä viranomaisvalvonnan alaisina. Esityksen mukaan tavoite rahapelijärjestelmän uudistamisesta avaamalla se osin kilpailulle on yleisellä tasolla vailla ristiriitaa hallitusohjelman mukaisten rahapelihaittojen ehkäisemisen ja vähentämisen ja kanavointiasteen parantamisen tavoitteiden kanssa.

Perustuslakijakson mukaan ehdotetun sääntelyn tavoitteiden ja perusoikeuksien rajoitusperusteiden voidaan katsoa olevan hyväksyttäviä ja niiden taustalla on painava yhteiskunnallinen intressi. Rahapelihaittojen ehkäisyssä ja vähentämisessä on kyse hyvinvoinnin, terveyden ja turvallisuuden suojelusta. Rahapeleistä aiheutuu yksilölle monenlaisia haittoja, jotka heijastuvat lähiympäristöön ja koko yhteiskuntaan. Pelaaminen keskittyy sosioekonomisesti heikommassa ja haavoittuvassa asemassa oleville, minkä johdosta haittojen ehkäisyä tukevat erityiset toimet ovat tarpeen näiden henkilöiden etujen suojaamiseksi. Lisäksi perustuslakijaksossa on todettu, että esitystä ja sen vaikutuksia rahapelihaittoihin olisi yhtäältä tarkasteltava siitä näkökulmasta, että nyky sääntelyn mukaisen yksinoikeusjärjestelmän arvioidaan vaativan kiireellisiä toimenpiteitä ulkopuolelle suuntautuvan rahapelaamisen osalta, ja toisaalta siitä, että esitetty toimilupaperusteinen uusi rahapelijärjestelmä on tehtävä riittävän houkuttelevaksi säännelty ja valvottu markkinan kanavointiasteen parantamiseksi.

Perustuslakivaliokunta katsoi arpajaislakia säädettäessä, että uhkapeliluonteisiin rahapeleihin liittyy muuhun arpajaistoimintaan verrattuna siinä määrin suurempia sosiaalisten haittojen, väärinkäytösten ja oikeusturvan riskejä, että yksinoikeuteen perustuvaa sääntely- ja lupajärjestelmää voidaan pitää perustuslain kannalta hyväksyttävänä, eikä yksinoikeudesta johtuva pitkälle menevä elinkeinovapauden rajoitus tässä tapauksessa loukannut rajoituksen suhteellisuudelle asetettavia vaatimuksia. (PeVL 23/2000 vp.) Perustuslakivaliokunta on toisaalta arpajaislain muutosehdotusta käsitellessään todennut, että hallintovaliokunnan oli syytä huolellisesti arvioida, olisivatko esityksen tavoitteet saavutettavissa elinkeinovapauteen vähemmän puuttuvien keinoin (PeVL 46/2021 vp, kappale 3).

Tavoitteenasettelua on kuvattu esityksessä laajasti. Asetetut tavoitteet rahapelihaittojen ehkäisemisestä liittyvät osaltaan perustuslain 19 §:n 3 momenttiin, jonka mukaan julkisen vallan on edistettävä väestön terveyttä ja tuettava perheen ja muiden lapsen huolenpidosta vastaavien mahdollisuuksia turvata lapsen hyvinvointi ja yksilöllinen kasvu. Ehdotettu rahapelitoiminnan osittainen avaaminen kilpailulle mahdollistaisi puolestaan rahapelitoiminnan harjoittaminen nykyistä yksinoikeusjärjestelmän rajaamaa toimijapiiriä huomattavasti laajemmin, mikä edistäisi perustuslain 18 §:n 1 momentissa turvattua elinkeinovapautta. Tällä esityksellä siten edettäisiin perustuslakivaliokunnan edellyttämään suuntaan, jossa turvattaisiin aiempaa paremmin elinkeinovapautta (ks. PeVL 46/2021 vp, kappale 3). Toisaalta esityksen vaikutukset elinkeinovapauteen eivät ole yksisuuntaisia muun muassa ehdotetun toimilupajärjestelmän vuoksi.

Perusoikeuksien turvaamisen ohella esityksen tavoitteiden saavuttaminen merkitsisi kuitenkin myös perusoikeusrajoituksia, kuten puuttumista perustuslain 10 §:ssä säädettyyn yksityiselämän suojaan, 12 §:n mukaiseen sananvapauden käyttämiseen ja 18 §:ssä säädettyyn elinkeinovapauteen. Esityksessä on tunnistettu perusoikeuksien rajoitusedellytysten merkitys, mutta ongelmaksi muodostuu monin paikoin se, että perustuslakijaksossa on tyydytty yleistasoihin ja perustelematta jääviin toteamuksiin niiden toteutumisesta.

Perustuslakijakson toteamukset tavoitteiden hyväksyttävyydestä perusoikeusjärjestelmän kannalta jäävät perusteluiltaan riittämättömiksi etenkin siltä osin kuin esityksen tavoitteet ovat keskenään ristiriitaisia. Esityksen perustavanlaatuisena ongelmana on se, että tavoite rahapelihaittojen ehkäisemisestä ja vähentämisestä on ristiriitainen kilpailulle avaamisen tarkoittaman rahapelitoiminnan laajentamisen kanssa. Nähdäkseni kansanterveyden edistämiseen kytkeytyvän tavoitteen toteutuminen jää esityksessä vähintäänkin toissijaiseksi. Esityksessä jätetään mielestäni varsin avoimeksi se, miten rahapelaamisen haittojen ehkäisemisen ja vähentämisen tavoitteeseen oikeastaan voidaan päästä mallilla, jonka voi arvioida lisäävän rahapeleistä aiheutuvia terveydellisiä ja yhteiskunnallisia haittoja. Perusoikeuksien rajoitusedellytysten täyttymistä arvioitaessa on otettava huomioon, että ehdotus ei todennäköisesti tulisi vähentämään rahapelaamisen haittoja. Havaintojeni mukaan tätä seikkaa ei ole tarkasteltu riittävästi perustuslakijaksossa. Avoimuutta jää myös sääntelyvaihtoehdoista (yksinoikeusjärjestelmän kehittäminen tai kokonaisvaltainen kilpailu toimilupamarkkinasta) keinoina saavuttaa tavoitteet rahapelihaittojen torjunnasta ja kanavointiasteen parantamisesta.

Tältä osin on syytä kiinnittää huomiota lakiehdotusten perustelujen tärkeyteen. Perustuslakivaliokunta on tulkintakäytännössään kiinnittänyt huomiota runsaasiin viittauksiin hallitusohjelmaan, erityisesti siltä osin kuin näitä on käytetty esityksessä argumentaation tukena. Hallituksen esityksessä on perusteltava, että ehdotettava laki on tarpeellinen, että sillä saavutetaan halutut tavoitteet ja että se on tarkoituksenmukainen keino tavoitteiden saavuttamiseksi. Perustuslakivaliokunta on korostanut esityksen perustelemisen ja perusteluiden avoimuuden merkitystä erityisesti yksilön oikeudelliseen asemaan kohdistuvien muutosten osalta. Valiokunta on muistuttanut säännösten perustelujen merkityksestä myös säännösten asianmukaisen soveltamisen kannalta. (Ks. PeVL 16/2024 vp, kohta 9.) Nämä huomiot pätevät myös nyt arvioitavana olevaan esitykseen.

Pidän tärkeänä korostaa myös sitä, että rahapelijärjestelmän ja -lainsäädännön laajan kokonaisuudistuksen vaikutuksia on tarpeen seurata, myös ehdotettujen toimenpiteiden perusoikeusvaikutusten osalta.

Toimilupajärjestelmä

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi kolmesta erilaisesta elinkeinotoiminnan toimiluvasta: yksinoikeustoimilupa, rahapelitoimilupa ja peliohjelmistolupa. Perustuslakijaksossa on käsitelty näiden toimilupaedellytysten merkitystä elinkeinovapauden rajoituksena.

Esitetystä jää jokseenkin epäselväksi, millä perusteilla elinkeinotoiminnan luvanvaraisuuden katsotaan olevan perusoikeuksien yleisten rajoitusedellytysten kannalta hyväksyttävä ja millä perusteilla myös muut perusoikeuksien rajoitusperusteet täyttyvät. Esityksen keskeinen ongelma on ylipäänsä nähdäkseni se, että se jää epäselvyyttä perusteista, joilla osa rahapelien järjestämisestä säädettäisiin yksinoikeusjärjestelmän piiriin ja toiset vapautettaisiin kilpailulle sekä rajanvedosta siitä, mitkä rahapelit tulisi sisällyttää kilpailtuun toimilupamarkkinaan.

Poistomääräys ja muu estosääntely

Esityksessä ehdotetaan sääntelyä maksuliikenne-estosta, verkkoliikenne-estosta, lainvastaisen verkkosisällön poistamisesta ja poistomääräyksestä. Perustuslakijaksossa on esitetty arviointia poistomääräyksestä.

Uutta sääntelyä merkitsevän poistomääräyksen arviointi on esityksessä kytketty asianmukaisesti perustuslain 12 §:ään sananvapaudesta, 15 §:ään omaisuudensuojasta ja 18 §:n 1 momenttiin elinkeinovapaudesta. Kuitenkin tehdyssä arvioinnissa jää pitkälti avoimeksi, millä perusteilla ehdotettavien valtuuksien katsotaan olevan perusoikeuksien yleisten rajoitusedellytysten kannalta ongelmattomia. Nähdäkseni mietintövaliokunnan on myös syytä tarkastella huolellisesti säädettäväksi ehdotettujen estojen (maksuliikenne-esto, verkkoliikenne-esto, lainvastaisen verkkosisällön poistaminen ja poistomääräys) tarkoituksenmukaisuutta suhteessa niiden käytännön tehokkuuteen ja lain tavoitteisiin (ks. PeVL 46/2021 vp, kappale 21).

Markkinointisääntely

Rahapelien markkinointisääntely säilyisi pääosin ennallaan, mutta eräitä muutoksia kuitenkin ehdotettaisiin, kuten nettikasinopelien markkinoinnin vapauttamista.

Perustuslakivaliokunta on perustuslain 12 §:ssä säädettyä sananvapautta koskevassa tulkintakäytännössään katsonut, että mainontaan ja markkinointiin voidaan kohdistaa pidemmälle meneviä rajoituksia kuin muuten olisi mahdollista. Toisaalta myös mainontaa ja markkinointia koskevan sääntelyn tulee täyttää perusoikeutta rajoittavalta lailta vaadittavat yleiset edellytykset. (PeVL 46/2021 vp, kappale 8, ks. PeVL 18/2014 vp, PeVL 6/2012 vp, PeVL 15/2010 vp, PeVL 3/2010 vp, PeVL 54/2006 vp.) Valiokunta on myös pitänyt perustuslain kannalta ongelmattomina aikaisempia arpajaislainsäädäntöön sisältyviä mainonnan rajoituksia huolimatta siitä, että rajoitukset olivat valiokunnan mukaan täsmällisyys- ja tarkkarajaisuusvaatimuksen näkökulmasta melko väljiä (PeVL 15/2010 vp, s. 3). Kuitenkin huomattavan avointa sääntelyä tuli olennaisesti täsmentää (PeVL 46/2021 vp, kappale 10, 11, 14).

Perustuslakijaksossa markkinointisääntelyä on arvioitu varsin kattavasti etenkin perustuslain 12 §:n mukaisen sananvapauden kannalta. Markkinointia koskevan sääntelyn osalta esitystä voi pitkälti perustella perustuslakivaliokunnan edellä mainitulla aiemmalla tulkintakäytännöllä perustuslain 12 §:ssä turvatusta sananvapaudesta. Esityksen perusteella on kuitenkin tältäkin osin vaikea löytää perusteluja siitä, miten ehdotettujen markkinointirajoituksia koskevien pykälien katsotaan olevan valtiosääntöisesti ongelmattomia. Lisäksi sääntelyyn sisältyisi edelleenkin epämääräiseksi jääviä ilmauksia (kuten 51 §:n 2 momentti ”Rahapelejä ja yksinoikeustoimiluvanhaltijaa ja rahapelitoimiluvanhaltijaa saa markkinoida, jos markkinointi on määrältään, laajuudeltaan, näkyvyydeltään ja toistuvuudeltaan maltillista”).

Toisaalta huomio kiinnittyy siihen, että esityksessä on ehdotettu nettikasinopelien markkinoinnin vapauttamisesta. Esityksessä ei ole nostettu tämän ehdotuksen haitallisia vaikutuksia riittävästi esille. Tätä ehdotusta on mielestäni vaikea pitää yhteensopivana rahapelihaittojen vähentämistavoitteen kanssa, eikä esitykseen sisälly riittäviä vapauttamista tukevia perusteita.

Hallinnolliset seuraamukset

Esitykseen sisältyy sääntelyä hallinnollisista seuraamuksista, mukaan lukien ehdotus kahden hallinnollisen seuraamusmaksun käyttöönottamisesta: rikemaksu ja seuraamusmaksu. Perustuslakijaksossa on käsitelty hallinnollisia seuraamuksia.

Perustuslakivaliokunta on asiallisesti rinnastanut rangaistusluonteisen taloudellisen seuraamuksen rikosoikeudelliseen seuraamukseen. Hallinnollisen seuraamuksen yleisistä perusteista on säädettävä perustuslain 2 §:n 3 momentin edellyttämällä tavalla lailla, koska sen määrittämiseen sisältyy julkisen vallan käyttöä (ks. esim. PeVL 9/2018 vp). Valiokunta on kiinnittänyt huomiota siihen, että sanktioita koskevan sääntelyn tulee olla oikeasuhtaista (PeVL 58/2010 vp, s. 6, PeVL 11/2009 vp, s. 7–8, PeVL 12/2006 vp, s. 2–3, PeVL 74/2002 vp, s. 5). Valiokunta on aiemmassa käytännössään pitänyt oikeasuhtaisuusvaatimuksen kannalta arveluttavana sitä, että eräistä varsin vähäisinä pidettävistä laiminlyönneistäkin seuraavan laiminlyöntimaksun suuruuden ehdotettiin olevan vähintään 500 euroa (PeVL 58/2010 vp). Valiokunnan mielestä luonnolliselle henkilölle määrättävä viiden miljoonan euron seuraamusmaksu on vaikuttanut tähän nähden suhteellisen ankaralta seuraamukselta (PeVL 15/2016 vp, s. 5, ks. myös PeVL 46/2021 vp, kappale 16).

Perustuslakijaksossa on käsitelty ehdotettujen maksujen suuruutta, mutta esitetystä ei ilmene perusteita, miksi nykyistä merkittävästi korkeampaa (nosto 500 eurosta 3000 euroon) luonnolliselle henkilölle määrättävää vähimmäismaksua olisi pidettävä oikeasuhtaisena. Rikemaksun osalta voi peräänkuuluttaa myös ylipäätään sitä, millä perusteilla sen katsotaan olevan hallinnollisena seuraamusmaksuna hyväksyttävä.

Suhde Ahvenanmaan itsehallintoon

Ahvenanmaan maakunnassa arpajaislainsäädäntö kuuluu itsehallintolain nojalla maakunnan omaan lainsäädäntövaltaan. Ehdotettu uusi rahapelilaki ei tulisi sovellettavaksi maakunnan alueella. Ahvenanmaan maakunnalle erityisen tärkeästä laista on Ahvenanmaan itsehallintolain 28 §:n 2 momentin mukaan hankittava maakunnan lausunto ennen sen säätämistä.

Esityksen mukaan Ahvenanmaan maakunnan hallituksen näkemyksen mukaan hallituksen esitystä ei ole hallitusohjelman tarkoittamalla tavalla valmisteltu yhteistyössä maakunnan hallituksen kanssa (s. 177).

Ehdotettu lainsäädäntö kohdistuu kaikkiin rahapelitoimintaa Suomessa harjoittaviin toimijoihin. Arpajaislainsäädännön säätämis- ja soveltamishistoria huomioon ottaen on kuitenkin selvää, että ehdotetuilla säännöksillä on kiinteä yhteys Ahvenanmaan maakuntaan. On syytä huomauttaa, että itsehallintolain 28 §:n 2 momentista ilmenevän periaatteen kannalta asianmukaista olisi ollut hankkia Ahvenanmaan maakunnan hallituksen lausunto koko käsiteltävänä olevasta asiakokonaisuudesta sen valmistelun aikana (ks. PeVL 15/2010 vp).

Helsingissä 1.5.2025

Anu Mutanen, OTT, apulaisprofessori